

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu:
V., a. s., K.,
IČO: X., **na odvolanie správcu konkurznej podstaty JUDr. J. P.,**
proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2011, č. k. 6K/27/2005-272,
takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2011, č. k. 6K/27/2005-272 v znení opravného uznesenia č. k. 6K/27/2005-281-282 zo dňa 12. apríla 2011 v časti týkajúcej sa odmeny správcov konkurznej podstaty **m e n í** tak, že odmena správcu JUDr. M.M. je 1 830,66 eur a odmena správcu JUDr. J. P. je 18 916,82 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22. 03. 2011 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty V., a. s., K., IČO: X.. V odôvodnení uviedol, že uznesením zo dňa 01. 08. 2005, č. k. 6K/27/2005-17 súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. M. M.. Uznesením zo dňa 19. 01. 2006, č. k. 6K/27/2005-48 súd za nového správcu konkurznej podstaty ustanovil Doc. JUDr. J. P., Csc. Správca konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložil súdu dňa 12. 07. 2010 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu, ktorú súd uznesením zo dňa 13. 12. 2010, č. k. 6K/27/2005-2663 schválil. Počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami predstavuje sumu 139 972,83 eur. Súd zistil, že JUDr. M.... M. vykonávala funkciu správcu odo dňa vyhlásenia konkurzu, t. j. od 01. 08. 2005 do 19. 01. 2006. Za obdobie svojej činnosti vykonala súpis majetku úpadcu, preskúmala prihlášky veriteľov, vypracovala plán speňaženia majetku

úpadcu, zúčastnila sa prieskumného pojednávania a schôdze konkurzných veriteľov, na ktorej bol schválený plán speňažovania. Nový správca JUDr. J. P. vykonáva funkciu správcu od 19. 01. 2006 až doposiaľ. Za toto obdobie speňažením majetku úpadcu a pri výkone funkcie správcu získal od konkurznej podstaty čiastku vo výške 139 972,83 eur, vypracoval konečnú správu, viedol päť exindačných a incidenčných sporov ohľadom nehnuteľností zapísaných do konkurznej podstaty a predložil návrh na rozdelenie výťažku so speňaženia majetku úpadcu. Súd priznal JUDr. M. M. odmenu 7 000 eur a JUDr. J. P. odmenu 13 747,98 eur. Zároveň obom priznal náhradu výdavkov vo výške 707,76 eur. Náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu predstavujú sumu 81 010,44 eur. Úpadca je povinný zaplatiť súdny poplatok za konkurzné konanie v sume 1 678 eur. Pohľadávky veriteľov I. triedy boli uspokojené pomerne. Pohľadávky veriteľov II. triedy a oddelených veriteľov neboli uplatnené.

Proti uvedenému uzneseniu podal správca konkurznej podstaty odvolanie v časti týkajúcej sa odmeny správcu. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že k dátumu 31. 03. 2011, teda k dátumu zverejnenia rozvrhového uznesenia súdu v Obchodnom vestníku uplynulo od vyhlásenia konkurzu 80 mesiacov. Z uvedeného obdobia správkynia JUDr. M. vykonávala svoju činnosť necelých 6 mesiacov, čo predstavuje percentuálny podiel na dĺžke konania menej ako 7,5%. Správca JUDr. P. vykonával uvedenú činnosť 74 mesiacov, čo predstavuje percentuálny podiel na dĺžke konania viac ako 92,5%. Pokiaľ ide o rozsah činnosti prvej správkyně za obdobie od 01. 08. 2005 do 19. 01. 2006, jej činnosť je vymedzená zákonom na obdobie do konania 1. Schôdze veriteľov (súpis majetku, zistenie a popretie konkurzných pohľadávok, vypracovanie plánu speňaženia, účasť na prieskumnom pojednávaní a schôdzi veriteľov). Pokiaľ ide o činnosť druhého správcu v období po 19. 01. 2006 predložil súdu v podaní z 01. 03. 2011 stručný prehľad agendy, ktorú bolo potrebné realizovať tak, aby bolo vôbec možné uspokojiť pomerným spôsobom konkurzných veriteľov. V odvolaní uviedol ďalší rozsah činností, ktoré bolo potrebné vykonať:

1. Zabezpečenie ponukového konania titulom predkupného práva štátu voči národnej kultúrnej pamiatke, prebiehala komunikácia s Ministerstvom kultúry SR, opakované ohliadky, vykonávanie ochranných opatrení.
2. V súvislosti s novoobjaveným majetkom bola nariadená 2. Schôdza veriteľov za účelom schválenia – doplnenie plánu speňaženia – za týmto účelom bolo potrebné pripraviť plán speňaženia.

3. Uplatňovanie pohľadávky úpadcu konkurznou prihláškou v inom konkurze, kde sa zúčastnil schôdze veriteľov, opakovaných zasadnutí veriteľského výboru, ktorého sa stal predsedom.
4. Vedenie súdneho sporu týkajúceho sa vylúčenia všetkého hnutel'ného a nehnuteľného majetku zapísaného do konkurznej podstaty úpadcu.

Správca uviedol, že odborná obtiažnosť existenčných a iných súdnych konaní je podľa neho minimálne taká, aká je agenda správcu konania 1. Schôdze veriteľov. Poukázal na skutočnosť, že jeho konaním nevznikli v konaní žiadne priet'ahy. Dôvod odvolania vidí v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t. j. konkrétne ustanovenia § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. a má za to, že uznesenie súdu prvého stupňa je vo svojom odôvodnení nezrozumiteľné z dôvodov nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia o pomernom rozdelení odmeny správcov. Nie je z neho zrejmé ako súd došiel k úvahe a k dôvodom rozdelenia odmeny správcovi tak, že prvej správkyni priznal 33,74% a druhému správcovi 66,26%. Uvedené rozdelenie odmeny nezodpovedá dĺžke doby činnosti správcovi a nie je zrejmé ako súd dospel k záveru, že prvej správkyni patrí viac ako tretina celkovej odmeny a druhému správcovi o 26% menej než by mu malo podľa dĺžky činnosti patriť. V uvedenej časti preto považuje napadnuté uznesenie za nezrozumiteľné. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prvej správkyni sa priznáva odmena vo výške 1 556 eur a druhému správcovi sa priznáva odmena vo výške 19 192 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie správcu konkurznej podstaty je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa určenia odmeny prvej správkyni JUDr. M. M. a terajšieho správcu JUDr. J. P..

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. 08. 2005, č. k. 6K/27/05-17 bol vyhlásený konkurz na majetok a za správkyniu konkurznej podstaty bola ustanovená advokátka JUDr. M. M.. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 01. 2006 bol do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený JUDr. J. P., na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Z uvedeného je zrejmé, že JUDr. M. M. vykonávala funkciu správkyni konkurznej podstaty úpadcu v období od 01.

08. 2005 do 19. 01. 2006, t. j. 6 mesiacov, JUDr. J. P. v období od 20. 01. 2006 do 31. 03. 2011, t. j. 62 mesiacov s celkovej dĺžky konania 68 mesiacov.

Podľa ust. § 8 ods. 3 prvej vety ZKV správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Podľa ust. § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitný správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

Z ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a podobne, ktorá je určená na uspokojenie veriteľov.

Podľa ust. § 6a a § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. výška konkurznej odmeny v predmetnej konkurznej veci predstavuje sumu 20 747,98 eur pri základe na určenie vo výške 139 972,83 eur, čo nebolo rozporované.

Podľa ust. § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia krajský súd nepostupoval správne, keď vyúčtovanú a uplatnenú konkurznú odmenu nevydelil počtom mesiacov predstavujúcich dĺžku trvania konkurzného konania do zverejnenia rozvrhového uznesenia v Obchodnom vestníku (20 747,98 : 68). Pri takomto postupe by zistil, že konkurzná odmena

predstavuje pri dĺžke konania 68 mesiacov za jeden mesiac činnosti správcu 305,11 eur. Keďže doterajšia správkyňa sa podieľala na konkurznom konaní 6 mesiacov, predstavuje jej podiel na konkurznej odmene sumu 1 830,66 eur, pričom táto odmena zohľadňuje nielen dĺžku doby činnosti doterajšej správkyne JUDr. M. M. v konkurznom konaní, ale aj rozsah jej činnosti v konkurznom konaní, t. j. jednotlivé úkony, ktoré vykonala do zániku funkcie správkyne dňa 19. 01. 2006. Tieto úkony však nemohli byť zohľadnené pri určení základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty podľa ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., pretože nimi nebola v konkurze získaná žiadna suma speňažením konkurznej podstaty alebo inou činnosťou správkyne (napr. vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde a pod.) určenou na uspokojenie veriteľov. Keďže správca JUDr. J. P. sa na konkurznom konaní podieľal 62 mesiacov predstavuje jeho podiel na konkurznej odmene sumu 18 916,82 eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, na ktorý použil správne ustanovenia právnych predpisov, avšak tieto ustanovenia nesprávne vyložil, a teda pochybil, keď v uznesení zo dňa 22. 03. 2011 z odmeny správcu konkurznej podstaty určil odmenu prvej správkyne JUDr. M. M. vo výške 7 000 eur a odmenu terajšieho správcu JUDr. J. P. vo výške 13 747,98 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 220 ods. 1 O. s. p., rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, ako je uvedené vo výroku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. J. Zemaníková. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková